

เมื่อสมณะเยโฮยาดาสิ้นชีวิตแล้ว บรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์เข้ามาถวายบังคมเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์ พระองค์ทรงฟังคำทูลของเขา เขาทั้งหลายได้ละทิ้งพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ ไปนมัสการเสาไม้ศักดิ์สิทธิ์และรูปเคารพ ความผิดนี้ทำให้พระเจ้าทรงลงโทษอาณัติกรยูดาห์และกรุงเยรูซาเล็ม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งบรรดาประกาศมาเตือนเขาให้กลับมาหาพระองค์ ประกาศเหล่านั้นกล่าวประณามความผิดของเขา แต่เขาไม่ยอมฟัง... เขาทั้งหลายร่วมกันคิดร้ายต่อเศคาริยาห์ ขว้างหินใส่เขาจนตายในลานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า กษัตริย์โยอาซไม่ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งสมณะเยโฮยาดา บิดาของเศคาริยาห์เคยทำต่อพระองค์ แต่ทรงประหารชีวิตบุตรของเขา เมื่อเศคาริยาห์ใกล้จะตายได้พูดว่า “ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงเห็นและทรงลงโทษเถิด”...

พระวรสาร

มธ 6:24-34

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เขาจะชังนายคนหนึ่ง และจะรักนายอีกคนหนึ่ง เขาจะจงรักภักดีต่ोनายคนหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้”

“ฉะนั้น เรามอบท่านทั้งหลายว่า อย่ากังวลถึงชีวิตของท่านว่าจะกินอะไร อย่ากังวลถึงร่างกายของท่านว่าจะนุ่งห่มอะไร ชีวิตย่อมสำคัญกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ จงดูนกในอากาศเกิดมันมิได้หว่าน มิได้เก็บเกี่ยว มิได้สะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงมัน ท่านทั้งหลายมิได้มีค่ามากกว่านกหรือ ท่านใดบ้างที่กังวลแล้วต่ออายุของตนให้ยาวออกไปอีกสักหนึ่งวันได้ ท่านจะกังวลถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้นี้ในทุ่งนาเกิด มันเจริญงอกงามขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้าย แต่เรามอบท่านทั้งหลายว่า กษัตริย์ซาโลมอนเมื่อทรงเครื่องอย่างหรูหรา ก็ยังไม่งดงามเท่าดอกไม้นี้ดอกหนึ่ง แม้แต่หญ้าในทุ่งนา ซึ่งมีชีวิตอยู่วันนี้ รุ่งขึ้นจะถูกโยนทิ้งในเตาไฟ พระเจ้ายังทรงตกแต่งเช่นนั้น พระองค์จะไม่สนพระทัยท่านมากกว่านั้นหรือ ท่านช่างมีความเชื่ออ่อนยจริง ดังนั้น อย่ากังวลและกล่าวว่า ‘เราจะกินอะไร หรือจะดื่มอะไร หรือเราจะนุ่งห่มอะไร’... พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่า ท่านต้องการทุกสิ่งเหล่านี้ จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้”

“เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายอย่ากังวลถึงวันพรุ่งนี้ เพราะวันพรุ่งนี้จะกังวลสำหรับตนเอง แต่ละวันมีทุกข์พออยู่แล้ว”

พระเยซูเตือนผู้ที่ติดตามพระองค์ว่า “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้” ดังนั้น ผู้ที่จะรับใช้พระเจ้า ต้องเลือกข้างใดข้างหนึ่ง นั่นคือ จะเลือกพระเยซูเจ้า โดยการถือตามคำสอนของพระองค์ หรือจะเลือกเงินทอง... เราคงต้องการทั้งสองอย่าง แล้วจะเป็นไปได้ได้อย่างไร?

คำตอบคือ ให้พระเจ้าเป็นอันดับหนึ่ง และเงินทองเป็นอันดับสอง พระเจ้ามิได้ห้ามที่จะมีเงินทอง แต่อย่าให้มันครอบงำจิตใจของเรา จนยอมตายเพื่อมัน

วันที่ 23 มิถุนายน 2555

มธ 6.24-34

เราทุกคนต้องทำสิ่งที่แสดงความวางใจพระเจ้า. เพื่อจะไม่ตกอยู่ในวังวนของความกังวล ความเชื่อในพระเจ้าของเราช่วยเราให้ตอบสนองเรื่องต่างๆที่เราพบในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ความเชื่อจะปลดปล่อยเราจากความกังวลเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ. พระวรสารบอกเรา 2 สิ่ง คืออาหารและเสื้อผ้า.

เราต้องจำไว้ว่า พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างทุกสิ่งในโลกนี้. พระเจ้าประทานอำนาจแก่นมนุษย์เพื่อให้มนุษย์ใช้สิ่งต่างๆในโลกนี้เพื่อความดีของเราและของมนุษย์ด้วยการเสริมสร้างกันและกันตามพระฉายาลักษณ์และความคล้ายคลึงของพระเจ้า. ความจริง เราควรกังวลต่อสุขภาพจิตที่ดีมากกว่าเป็นห่วงเรื่องวัตถุสิ่งของ.

การเป็นพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้าทำให้เราตระหนักว่าความสุขสูงสุดไม่เคยพบในโลกวัตถุ แต่พบได้ในโลกของจิตวิญญาณ

เราเข้าถึงความสุขสูงสุดด้วยการปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูเจ้าที่โปรดให้เราแสดงความรักต่อผู้อื่น. เพื่อเราจะได้ตอบสนองต่อความรักยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา. หลายครั้ง วัตถุสิ่งของทำให้เรายึดตัวเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัว. เราโน้มเอียงที่จะสนใจร่างกาย เราชอบที่จะใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกมากกว่าแบ่งปันสิ่งจำเป็นแก่คนที่ขาดแคลน